

Regisseuse, actrice en schrijfster Daphne de Bruin.

Foto Michael Kooren

Door Wijbrand Schaap

AMERIKA IS ALLES. De Amerikaanse droom is ieders droom en wordt in Hollywood gemaakt. Maar niemand ziet het verschil meer tussen tussen de Amerikaanse droom en de Amerikaanse werkelijkheid. Als je het even niet ziet zitten, pak je een *gun* en knal je een paar mensen neer. Als je trouwt, bestaat je relatie uit louter hoogtepunten. De saai passages knip je eruit. Disney voor de meisjes en Tarantino voor de jongens: als het eng of vervelend wordt, draai je de camera weg.

Daphne de Bruin (35), actrice, regisseuse en schrijfster, vindt het tijd voor een stuk over Amerika. De dochter van Yvonne Groeneweld, oprichtster van het Utrechtse cabaretpodium Het Werftheater, brengt nu met *Think Big: Minnie Mouse for President* haar 14de stuk uit, na het succesvolle *Hofleveranciers*.

Morgen gaat deze coproductie van *Growing Up in Public* in *Dependance* in Arnhem in première. Het is een duet voor een schoonmaakster en een nachtwaker in een verlaten wolkenkrabber. *Think Big: Minnie Mouse for President* gaat over alles waar we Amerika voor mogen bedanken: McDonald's, Nike sportschoenen en het geladen machinegeweer waarmee

ieder probleem uit de wereld te helpen is. En natuurlijk Disney.

Minnie Mouse president van een wereldmacht? „Waarom niet?” Daphne de Bruin laat het logisch klinken: „Ze is optimistisch, ze lacht enorm veel. Ze is charmant, ziet er goed uit en heeft een enorme aanhang. Als er één vrouw is die aan alle eisen voldoet voor het presidentschap is zij het wel. Dat ze een cartoonfiguur is, is geen probleem: je ziet het verschil toch niet.” De Bruin redeneert door waar anderen ophouden.

Haar logica is minder vreemd dan op het eerste gezicht lijkt. „Het verschil tussen film en wer-

kelijkheid bestaat niet meer. Ik ben nog nooit in Amerika geweest, maar ik zou zo de weg kunnen vinden in New York. Omdat ik het van de tv ken. Ik weet hoe Amerikanen

Regisseuse Daphne de Bruin haalt de Amerikaanse mythe onderuit

denken omdat ik naar Jerry Springer en Oprah Winfrey kijk. Ik weet hoe Amerikanen zich voelen omdat ik hun hamburgers eet. Amerika is een mythe en iedereen doet zijn best om die in stand te houden. Walt Disney vertelt geen sprookjes, maar zegt precies wat iedereen daar vindt: als je hard werkt en aardig bent liggen alle mogelijkheden tot succes voor je

open.” En als je te oud bent voor Disney kun je terecht bij Tarantino en consorten voor de oplossing van je problemen: grof geweld. De film *Natural Born Killers* heeft al geleid tot minstens twee moordpartijen, waarin het film-scenario in werkelijkheid vrij exact werd gevolgd. De Amerikaanse regering denkt er nu geheel in stijl over om geweld in films aan banden te leggen. Het geweldsprobleem denkt men dus op te lossen door de verbeelding ervan te verbieden. De buurtwapenwinkel waar zonder veel moeite een machinegeweer te koop is, blijft ondertussen gewoon open. De Lewinsky-affaire is volgens

De Bruin ook een mooi voorbeeld van Amerikaanse verwarring. Het verhaal van de lelijke, dikke stagiaire in het Witte Huis die de president mag verleiden is een moderne versie van Assepoester, die zelfs als zodanig in de media werd benoemd. De Bruin: „Tot en met de boze stiefzussen die telefoongesprekken af luisteren aan toe.”

Toch is Daphne de Bruin geen tegenstander van de Amerikaanse hegemonie: „Het geeft ook een enorme verbondenheid, toch? Als ik in Surabaja een McDonald's binnen kan lopen, doe ik dat gelijk: gezellig. Even thuis. Het ziet er daar hetzelfde uit als de McDonald's hier om de hoek, en je wordt er even vriendelijk bediend.” We hoeven van haar geen politiek, anti-imperialistisch pamflet te verwachten. Wel een vlot geschreven stuk met veel citaten uit films en een boel humor. En één Hillary Clinton-grap die ik nog niet kende. Het is een veelbelovende tekst, kortom, die eindigt met een onverwachte Nederlandse bijdrage aan de mediagekte. Inderdaad. Big Brother.

Think Big, Minnie Mouse for President door *Growing Up in Public*. Regie: Paul Feld. Première 12-11, Schouwburg Arnhem. Tournee t/m 5-2-2000.

Amerikaanse droom van Growing Up In Public Poldermodel is zo gek nog niet

Arnhem

Staaude aan de rand van een duizelingwekkende hoogte zijn er mensen die de neiging krijgen om te springen. Het decor van 'Think Big; Minnie Mouse for President' wordt gedomineerd door een reusachtige foto van een Amerikaanse straat met wolkenkrabbers. De opname is gemaakt vanaf de top van een van die kantoorkolossen. Het verkeer ver beneden lijkt op nietig speelgoed.

In figuurlijke zin hebben de twee personages, een werkster en een veiligheidsbeambte in een van die kantoorcomplexen, zin om de sprong naar beneden te maken. Ze voelen zich kansloos, mislukt en miezig in dit land van 'Think Big' en van de tot vervelens toe aangehaalde 'onbegrensde mogelijkheden'.

Gelukkig voor hen is er nog Walt

Disney met zijn sprookjesfiguren, zijn er showfilms vol romantiek en glamour, zijn er de onverschrokken helden op de tv. Daar trekken zij zich aan op; daar identificeren zij zich mee. Als troost en om de harde werkelijkheid naar hun hand te zetten. Monica Lewinsky is daarom in de ogen van de werkster een variant van Assepoester die in Bill Clinton de prins ziet, die haar tot prinses kan verheffen. Logisch dat zij op zijn seksuele avances ingaat. 'Waarom past mij dat glazen muiltje niet?' roept de werkster op een gegeven moment in een mengeling van wanhoop en woede uit. Met de erotiek is het voor het tweetaleveneens droevig gesteld. De romance tussen hen wil maar niet vloten, ondanks het navolgen van allerlei liefdesuitingen en schoonheidsidealen waarmee de Amerikaanse samenleving via reclame en de amusementsindustrie met bakken wordt overgoten.

Daphne de Bruin en Marcel Faber lopen met Minnie en Mickey Mouse-oortjes op hun hoofd, zo sterk hebben ze zich vereenzelvd met de wereld van Walt Disney. Terwijl zij staat te soppen en te stofzuigen en hij zijn rondes doet spreken ze hun gefrustreerde gedachten en gevoelens uit. Maar tegelijkertijd verplaatsen zij zich in die instant droomwerkelijkheid van een als goddelijk en paradijselijk opgehemelde Amerika.

Ze dansen met elkaar als twee Hollywood-sterren; onoverbrugbare meningsverschillen worden met wapens beslecht als in een doorsnee gewelddadige actiefilm. Vooral Daphne de Bruin, die het stuk ook heeft geschreven, brengt het tragi-komische en het satirische dat de voorstelling in zich draagt met de lichte toets van een parodie op de American Dream geinig en schalks tot uitdrukking. Marcel Faber laat meer in ernst en droog-ko-

misch spel het zielig-lachwekkende van zijn personage zien.

De door Paul Feld geregisseerde 'Think Big; Minnie Mouse for President' bij zijn eigen Growing Up in Public is een onderhoudende voorstelling, verscherpt met ettelijke stekeligheden. Het stuk zet gelukkig niet aan tot een fatale wanhoopssprong. Het leert je wel inzien dat ons Poldermodel eigenlijk nog helemaal niet zo gek is, ondanks de veramerikanisering van onze samenleving. Misschien juist omdat dit model niet in de ban is van de drijfveer 'Think Big!'

Max Smith

'Think Big; Minnie Mouse for President' van Daphne de Bruin. Regie: Paul Feld. Vertolkers: Daphne de Bruin en Marcel Faber. Coproductie: Growing Up In Public/Independance. Première: Oude Foyer Schouwburg Arnhem, 13 nov. Uitgebreid op tournee, o.m. Huis a/d Werf Utrecht, 23 t/m 27 nov.

Schoonmaakster droomt weg bij Lewinsky-affaire

Voorstelling: 'Think big, Minnie Mouse for President'. **Tekst:** Daphne de Bruin. **Regie:** Paul Feld. **Spel:** Daphne de Bruin en Marcel Faber. **Gezien:** 12/11 Schouwburg ARNHEM. **Herhalingen:** 17 v/m 21/11 om 10 en 13/11 Schouwburg ARNHEM, 1/12 Kunsthuis VELD, 8/12 042 NIJMEGEN, 9/12 Gigant APELDOORN, 10/12 Gruitpoorttheater DOETINCHEM, 14/12 Hanzehof ZUTPHEN, 18/12 Bouwkunde DEVENTER.

De nachtwaker zit wijdbeens op zijn stoel. Voor hem, op haar knieën, zit de schoonmaakster. Ze beweegt de tuit van de stofzuiger langzaam omhoog langs de binnenkant van zijn been.

Zoals ik het hier beschrijf is het wellicht smakeloos. Maar in de voorstelling waar deze scène uit afkomstig is - Think big: Minnie Mouse for president geschreven en gespeeld door actrice Daphne de Bruin - ligt dat anders. Even tevoren heeft De Bruin de affaire van Monica Lewinsky en Bill Clinton naverteld als een moderne versie van het sprookje van Cinderella. Monica, Bill en Cinderella, ze schemeren de toeschouwer nog voor het innerlijke oog, wanneer De Bruin in de rol van schoonmaakster de tuit van de stofzuiger langs het been van acteur Marcel Faber beweegt.

Het is een van betekenis zwanger moment, een tikje plechtig en ritueel zelfs, totdat de stofzuigerslang zich vastzuigt in de uniformbroek van de nachtwaker en de scène een vreemde wending krijgt. De nachtwaker kan blijkbaar niet tegen het gekietel. Hij staat op en probeert de slang onhandig van zijn been te schudden.

Hoe zou je 'Think big: Minnie Mouse for president', een co-productie van InDependance en Growing up in Public, kunnen beschrijven zonder onrecht te doen aan de gelaagdheid van de tekst en de voorstelling? Het decor is sober. De plastic stoelen doen denken

aan een kantoor of overheidsgebouw. In dat katoor of overheidsgebouw dweilt Daphne de Bruin, gehuld in zo'n lelijk gekleurd, nylon schortje de vloer en ondertussen droomt ze weg bij haar eigen versie van de Lewinsky-affaire. In plaats van 'Think big', had de titel ook 'Dream big' kunnen luiden.

De schoonmaakster waant zich in een wereld die nooit de hare zal zijn, een wereld van publieke figuren, wier intieme handelingen door de media schaamteloos worden beschreven en versmolten tot een publiek sprookje. De eenzame en door het leven ontnuchterde schoonmaakster herkauwt en verwisselt de beelden, iconen, en erotische prikkelingen van de massacultuur en projecteert haar opwindings op de toevallig aanwezige nachtwaker.

De Bruin schreef een mooie en dichterlijke tekst die door Paul Feld degelijk werd geregisseerd. De juiste belichting, de juiste muziek en voor het evenwicht de juiste grap; tekst, regie en de tragisch-koddige speeltrant van de acteurs maken deze voorstelling droomachtig licht.

De enige kritiek die je zou kunnen hebben, is dat deze voorstelling af en toe net iets te veel te raden overlaat. Op die momenten ontbreekt een helder, dramatisch gebaar en dat is jammer want De Bruin, Feld en Faber maakten een bijzondere voorstelling.

PETER NIJENHUIS

■ Marcel Faber en Daphne de Bruin in 'Think big: Minnie Mouse for President'.

FOTO: REYN VAN KOOLWIJK

Minnie Mouse en de bloopers

„Ook al ben je maar een gewoontje, het glazen muiltje past ook aan jouw voetje." De Amerikaanse droom in één zinnetje samengepakt door schrijfster/actrice Daphne de Bruin.

Van Assepoester naar Monica Lewinsky is het maar een kleine stap in 'Think big: Minnie Mouse for President', De Bruins nieuwe stuk.

Duizelingwekkend

Zelf heeft ze er van die zwarte Minnie Mouse-oortjes uit de strip bij opgezet, zoals ook tegenspeler Marcel Faber die draagt: zij als schoonmaakster, hij als nachtwaker in een dik Amerikaans kantoor. Ze staan in een duizelingwekkend decor: een straatbeeld in New York gezien vanaf een wolkenkrabber.

Voorstelling: 'Think big: Minnie Mouse for President'; **tekst:** Daphne de Bruin; **regie:** Paul Feld; **spel:** Daphne de Bruin, Marcel Faber; **decor:** Catharina Scholten; **co-productie:** Growing up in Public en In-Dependance; **gezien:** Schouwburg Arnhem.

Tegen die achtergrond hebben De Bruin en Faber een stripachtige voorstelling gemaakt, waarin ze de vaste bestanddelen van de Amerikaanse cultuurmythe luchtig aanraken. Met als overkoepelende vaststelling, voor zover die er is, dat de Disneyland-illusie en de „werkelijkheid" steeds meer samenvallen. En dat het treurige aan leven is, dat we ons niet kunnen beperken tot alleen de hoogtepunten, maar

dat we ook „de hele teringzooi erbij krijgen" die in een beetje film buiten beeld blijft.

Hoe humorvol het stuk van Daphne de Bruin ook is, en hoe aantrekkelijk zij en Marcel Faber ook spelen, 'Minnie Mouse' is geen vederlichte kost. De tekst is compact, beladen met beelden, en vergt een hoge mate van oplettendheid wil je er genoeg touw aan vast kunnen knopen. Want ook in dit opzicht vallen stuk en thema samen: we worden zo doodgegoid met indrukken en over-informatie dat verwarring ons deel is. Want zonder televisie en zonder herhalingen weet je niet waarnaar je zit te kijken, oreert Daphne de Bruin. En aan relaties kun je maar beter niet beginnen, zolang we de bloopers er nog niet uit kunnen snijden.

Peter Liefhebber

De ideale droom kent geen slechte scènes

THEATER

Think Big: Minnie Mouse for President door Indepence & Growing up in Public. 12 november, Schouwburg Arnhem. Herhaling t/m 21/11. Tournee.

Dag aan dag dweilt ze dit kantoor. Het moet minstens op de honderdste verdieping liggen, want het uitzicht op de autoweg beneden – een gigantische foto die de hele achterwand beslaat – is hoogtevreeswekkend. In haar jasshort, op lompe sportschoenen, is ze een van die *no future girls*, een voorbeeldige Cinderella, vergeefs dromend van glamourjurken en limousines.

Maar we zijn in Amerika waar de mogelijkheden onbegrensd zijn: ook voor sloofjes valt er soms een prins uit de hemel. En al is het dan een slaperige nachtwaker, behangen met *guns* die haar agres-

sief ten dans vraagt, het is beter dan niets. Vol verwachting veruult ze haar gympen voor zilveren schoentjes en trekt ze haar decolleté naar beneden. Zijn reactie is ongegeneerd gegaap.

Dat gapen gaat soepel over in een loom country-nummer waarin die opengesperde mond een meesterlijke gimmick wordt. Geestige invallen genoeg in *Think big: Minnie Mouse for President*, en al die vondsten zijn door regisseur Paul Feld behendig aan elkaar gelast. Onophoudelijk verkeren we in de wereld van Monica Lewinsky, Hillary, Hamburgers, Route 66 en Bambi.

Een van de meest verrassende momenten in de voorstelling zit aan het begin en bestaat puur uit beeld. De nachtwaker komt op, saxofoonklanken playbackend op een machinegeweer. Valt de

mondharmonica in, dan zet hij de revolver aan zijn mond. Een beetje wapperen met de rechterhand en de illusie is volmaakt.

Assepoes en Nachtwaker fungeren als leidraad. Om beurten hebben ze een nummer, een liedje, een monoloog. En een plots aandoenlijke pas-de-deux waarin zij doddige sprongetjes maakt en hij haar schouderhoog optilt. Het zou wel wat kunnen worden tussen die twee. Maar zij kapt het rigoreus af: 'Laten we het maar niet doen. We kunnen de slechte scènes er niet uitsnijden.'

Dit is het land van de perfecte droom, het uiterlijk wordt letterlijk gladgestreken, het vaderland is een paradijs vol overvloed en de president is echt. 'Geen acteur. Geen personage. Gewoon Bill. Billy.' Maar het is ook het land van het individu. Komt daarom

een dialoog in de tekst nauwelijks voor? Of is dat geen opzet en was de schrijfster zelf ook bang voor een slechte scène?

Daphne de Bruin schreef de tekst van deze vierde productie in de reeks die inzette met *Hofleveranciers*. In elke aflevering neemt Growing up in Public een ander thema op de korrel. Na het koningshuis volgden massatoerisme, sportverdwazing en nu dus Amerika. Zo'n onderwerp wordt luchtigjes geparodieerd, op het cabaretstuske af.

Maar hoe verbeterd Marcel Faber ook scheldt op de wereld en hoe geestig De Bruin haar Assepoesterrol ook speelt met een gezicht waarop naïviteit, verwondering en moederlijke zorg elkaar afwisselen, de tekst had venijniger gekund. Zeker tegen het eind.

Marian Buijs

Minnie Mouse geeft leven zin

Voorstelling: *Think big: Minnie Mouse for president* door Growing up in Public en Independance. Tekst: Daphne de Bruin. Regie: Paul Feld. Decor: Catharina Scholten. Spel: Daphne de Bruin, Marcel Faber. Gezien: 12/11 Schouwburg Arnhem, aldaar: 17 t/m 21/11. Tournée: 23/11 t/m 5/2. Reserveren: (030) 276 12 20/(026) 372 07 80.

Door NOOR HELLMANN

De foto die de hele breedte van de speelvloer beslaat is vanaf grote hoogte genomen en toont een typisch New-Yorks straatbeeld: immense wolkenkrabbers, in de diepte een verkeersader met veel gele taxi's. De twee acteurs voor het decor staan, zo lijkt het, boven op één van de gebouwen en kunnen ieder moment omlaag storten – het is een duizelingwekkende sensatie die wec in de knieën maakt. Dat de afgrond slechts decor is, wordt later op een ontzuisterende manier benadrukt als de mannelijke acteur plotseling een tot dan verborgen gebleven deur in de achterwand opent en door de foto heen loopt.

In *Think big: Minnie Mouse for president* wordt de illusie telkens hardhandig verstoord. Daphne de Bruin die de tekst schreef en in de voorstelling naast Marcel Faber optreedt, roept een wereld op waarin schijn en werkelijkheid over elkaar schuiven. Het is een situatie die doet denken aan de vermenig van fictie en werkelijkheid in de door haar gemaakte lunchvoorstelling *Wake up Betty Boop!* waarin het gelijknamige

stripfiguurtje tot leven komt.

In *Think big* is het echter net omgekeerd. Voor de nachtwaker en de schoonmaakster in een leeg kantoor is de realiteit tweederangs, de dingen krijgen pas waarde en betekenis door de televisie. Zelf zien ze er met hun Mickey Mouse-oren uit als bewoners van Disneyland – de maakbare Amerikaanse droomwereld waar ook „the no future girls” een passend glazen muiltje vinden. Het Witte Huis is het sprookjeskasteel dat hen tot Cinderella kan omtoveren, zoals Monica Lewinsky die daar haar prins 'Bill Charming' ontmoette en voor hem haar rokje heeft opgetild.

In deze als striptheatervoorstelling geafficheerde coproductie van Growing up in Public en Independance toont Daphne de Bruin ook de keerzijde van de Amerikaanse Droom: de Amerikaanse werkelijkheid waarin iemand opeens zijn machinegeweer op scherp stelt en mensen neermaait. In de korte scènes die elkaar als cartoonplaatjes opvolgen, schakelt regisseur Paul Feld van Hollywood-romantiek en zwijmelende duetten naar harde agressie en ontlusterende banaliteit.

Think big is opgebouwd uit fragmentarische losse scènes. Het is een springerige, enigszins warrige voorstelling die telkens toch weer charmeert door de directheid van de tekst en de geestigheden ervan, door de haat-liefde gevoelens erin voor alles wat Amerikaans is en vooral ook door het spel van Faber en De Bruin dat heen en weer schiet van luchtig, naar melancholiek, naar geëxalteerd.

Amerikaanse dromen niet geheel duidelijk

Think big; Minnie Mouse for President door Independance en Growing up in public. Tekst: Daphne de Bruin. Spel: Daphne de Bruin en Marcel Faber. Regie: Paul Feld. Gezien: gisteravond (première), Oude Foyer, schouwburg Arnhem. Nog te zien aldaar: vanavond en 17 t/m 21 november; 1 december in Velp; 8 december in Nijmegen; 9 december in Apeldoorn; 10 december in Doetinchem; 11 december in Culemborg; 14 december in Zutphen; 10 en 11 januari in Arnhem; 20 januari in Enschede.

Door SUZANNE HOENDERDAAL

Think big is ongetwijfeld een leuke voorstelling, maar ook moeilijk te doorgronden. Het lijkt een voorstelling die oorspronkelijk zeven keer langer was en waar toen, zoals elke rechtgeaarde auteur behoort te doen, de schaar in is gezet. *Kill your darlings*, heet het, wanneer je met bloedend hart de prachtigste dingen moet schrappen, omdat ze het ritme verstoren of te veel van het goede zijn. Ik weet niet of het zo gegaan is, maar het ziet er naar uit dat auteur Daphne de Bruin gedisciplineerd heeft zitten wegstrepen tot ze een versie overhield die voor haar volmaakt helder was, maar voor het publiek niet meer helemaal. Er zitten vast nog 'darlings' in, daar niet van, maar het geheel is wat warrig geworden.

Het kan ook omgekeerd zijn gegaan: er was een wat dun ideetje dat werd opgeklept tot geheimzinnige hoogte. Hoe dan ook, ik zou de voorstelling nog een paar keer moeten zien om de waarheid te doorgronden.

Tegen een schitterende foto-achtergrond is een schoonmaakster in de weer. Er doet zich ook een nachtwaker voor. Vanuit twee monologen ontstaat een toenadering. Waar het om gaat is dat de twee Amerikaanse burgers zo geïndocctrineerd zijn door het Amerikaanse denken, dat ze in een, door films voorgeschreven cliché-wereld leven. Deze fde bron als waar wij onze cliché-beelden over Amerika vandaan halen. De wereld van Disney, van hamburgers en van ongekende mogelijkheden.

Heel veel herkenbaars dus, maar nogal van de hak op de tak springerig. Een woordenspel waarbij de man en de vrouw met hun Micky Mouse-oorjes geen mensen worden, maar tweedimensionale stripfiguren blijven.

Dat is wat ik nader zou willen bestuderen. Wat ontgaat me? Wat hebben schrijfster, speler en regisseur nou precies te vertellen? Want ik vermoed een onderstroom die zich maar niet laat grijpen. Zijn er teveel darlings vermoord of vergis ik me? Of is het gewoon een soort grappig bla-bla met een hoop pretentie?

Daphne de Bruin in 'Think Big; Minnie Mouse for President'.

FOTO: REYN VAN KOOLWIJK.

'Think Big; Minnie Mouse for President'

Pikzwarte analyse van een samenleving

UTRECHT - Van 23 t/m 27 november is in Huis a/d Werf de nieuwe voorstelling van het Utrechtse theatergezelschap Growing Up in Public te zien: *Think Big; Minnie Mouse for President*, geregisseerd door Paul Feld met in de hoofdrollen Daphne de Bruin (die de tekst schreef) en Marcel Faber. *Think Big; Minnie Mouse for President* is een striptheatervoorstelling waarin het Amerikaanse denken centraal staat. Op een planeet waar McDonald's restaurants, Nike sportschoenen, Disney-merchandising en

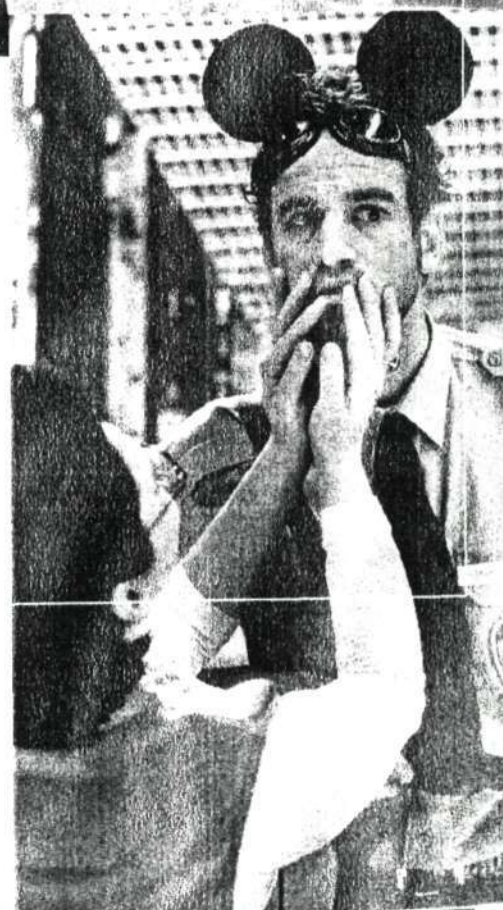
Coca Cola de bindende elementen tussen de werelddelen zijn, is fictie aan de macht. Een man en een vrouw zoeken tussen de brokstukken van hun videocollectie wanhopig naar een bron van inspiratie, het begin van totale liefde of het absolute einde.

In *Think Big* staat de spraakmakende Monica Lewinski-affaire model voor een desastreuze verhouding tussen een nachtwaker en een schoonmaaker. Het stuk geeft een pikzwarte analyse van een samenleving op de rand van de 21ste eeuw.

Macht en nog meer macht, is het streven van de succesvolle 21ste eeuw. Of je nu politicus bent of een eenvoudige nachtwaker. In twee geheel verschillende voorstellingen zien we wat macht met mensen doet. In 'Think Big; Minnie Mouse for President' droomt een schoonmaakster van een carrière à la Monica Lewinsky. In 'Om de Macht' kruipt schrijver/regisseur Niek Barendsen in de huid van een gevallen dictatorpaar.

Alle aandacht is gericht
op de winnaar. Voor de
verliezer is geen plaats.
Falen mag niet.

Think big!

Macht moet, koste wat kost

"Het beeld van de gevaarlijke dictator intrigeert me, *the man you love to hate*, een man die zo'n schoft is dat je ervan kunt genieten," aldus Niek Barendsen, schrijver en regisseur van het stuk *Om de macht*. Hij liet zich voor zijn 'even gruwelijke als grappige sprookje' inspireren door Ceaucescu, Imelda Marcos en de decadente, wrede keizer Nero. Barendsen: "Ik denk dat de zucht naar macht voortkomt uit angst en ik heb gekozen voor een rare figuur die zijn angst alleen kan bezweren door zijn macht te vergroten." Tot het volk zich tegen hem keert. Op dat moment begint de voorstelling. De dictator wacht met zijn vrouw op de helikopter die hen het land uit moet brengen. Barendsen vroeg zich af wat er zich heeft afgespeeld in de hoofden van Honecker, Fara Diba en Ceaucescu vlak na het verlies van hun macht.

Barendsen, schrijver en coördinator voor het televisieprogramma *Klokhuis* van de NPS, schreef eerder de familievoorstelling *Kleine Sofie en Lange Wapper*. Hij zag in de hoofdrolspelers Elsje de Wijn en Hans Leendertse het ultieme dictatorpaar en besloot zijn tekst dit maal ook zelf te regisseren. "Ik had ideeën voor een stuk met deze twee grote komische talenten en wilde nu eens het hele proces meemaken." In hun monumentale paleis omringd door foto's en cadeaus van alle groten der aarde kijkt het paar terug op gelukkiger dagen. De vrouw is realistisch, ziet dat alles verloren is en vraagt zich alleen nog af wat ze straks aan zal trekken. De man blijft krampachtig geloven in de held die de propagandamachine van hem gemaakt heeft. Niet alleen in zijn eigen land, maar ook daarbuiten. "Ceaucescu volgde een zogenaamd eigen koers ten opzichte van Moskou en was een graag gezien staatshoofd in het Westen," zegt Barendsen. "

Ook dat intrigeert me: Hoe is het mogelijk dat hij, en met hem Mao en Castro en al die anderen, zoveel mensen zand in de ogen heeft gestrooid?" Even denkt hij na en vervolgt: "Idealisme gaat doorgaans gepaard met het heilig vuur en juist dan wordt het link."

Assepoester Monica Lewinsky

Ook Paul Feld regisseert een stuk waarin het thema macht aan bod komt, zij het op een geheel andere manier. "In *Think Big; Minnie Mouse for President* is de fictie aan de macht," zegt Daphne de Bruin, auteur van de co-productie van *Growing Up in Public* en *InDependance*. In een reeks tragi-komische scènes zien we hoe de levensloop van een schoonmaakster en een nachtwaker, en zelfs de mate waarin ze zich geslaagd voelen of mislukken, gedictieerd wordt door de film. Daphne de Bruin: "Vroeger was er nog enige vorm van verzet tegen de Amerikaanse invloed, nu bepalen McDonald's, Nike en Coca Cola onze smaak en worden we opgevoed met openhartige talkshows en Disney-films waarin de droom werkelijkheid wordt." "Ik wil geen relatie met je," zegt de schoonmaakster in het stuk tegen de nachtwaker. "Dan kunnen we de slechte scènes er niet uitknippen." De twee bevinden zich in een verlaten wolkenkrabber in New York en spiegelen zich aan de wereld van de Amerikaanse film. De Bruin speelt zelf de schoonmaakster. "Ze zien niet eens meer het verschil tussen fictie en werkelijkheid. Monica Lewinsky is voor hen de Assepoester, de wat ongelukkige stagiaire die via het Witte Huis doorstoot naar de Prins aan de top en opeens wereldberoemd wordt. Dus waarom zouden zij daar niet naar streven? Ondanks de wat minder goede afloop, heeft Lewinsky de sterrenstatus bereikt." Paul Feld: "Het bereiken van de macht is tegenwoordig een obsessie. Het glazen muiltje past ook aan jouw voetje, is de gedachte. Macht moet, koste wat kost. De samenleving vindt dat je het uiterste uit je mogelijkheden moet halen. Net als in de Disney-wereld is alle aandacht gericht op de winnaar. Voor de verliezer is geen plaats. De grauwe werkelijkheid past niet in het plaatje van het ideale leven. Je mag vooral niet falen. Maar je moet aan zoveel eisen voldoen dat dat onvermijdelijk is. Een perfect leven bestaat niet. Het gevolg? De mensen worden dusdanig gehersenspoeld, dat ze het geluk uit hun handen laten vallen."

tekst > Angela Dekker

Linker pagina: Daphne de Bruin en Marcel Faber in 'Think Big' > foto's Reyn van Koolwijk. Links: Elsje de Wijn en Hans Leendertse in 'Om de macht'

> foto Anja Robertus

Bellevue > 4 t/m 23 januari (beh za en ma): 'Om de macht' met Elsje de Wijn, Hans Leendertse en Laurens Fernhout
De Brakke Grond > 25 t/m 29 januari: 'Think Big; Minnie Mouse for President' door Growing up in Public en InDependance

Spijt van de nose-job

'Toen ik high-school afrondde, ik was zeventien, mocht ik kiezen: een nieuwe auto of een nose-job. Ik koos voor mijn neus. Ik heb hem recht laten zetten. Best wel mooi geworden, vind je niet? Toch heb ik spijt. Ik had voor liposuctie moeten kiezen, daar had ik nu veel meer aan gehad. Maar ja, als je zeventien bent, denk je niet op lange termijn.'

Een korte overpeinzing van de vrouw in de voorstelling *Think Big; Minnie Mouse for President* van de theaterfirma Growing up in Public. Geïnspireerd door de affaire-Le-winsky wilde toneelschrijfster

Daphne de Bruin als gedesilluseerde schoonmaakster

Daphne de Bruin het Amerikaanse denken centraal stellen in haar nieuwste stuk. 'Amerika is een mythe en iedereen doet zijn best die in stand te houden,' stelt de schrijfster. In die mythe kan iedereen zijn eigen dromen beleven: ook de schoonmaakster en de nachtwaker die de hoofdrol spelen in *Think Big; Minnie Mouse for President*. De man en de vrouw (gespeeld door Marcel Faber en Daphne de Bruin) beleven een liaison, waarbij beiden het meer van de fantasie dan van de werkelijkheid moeten hebben. Afwisselend zingen ze een liedje, spre-

ken ze de zaal toe om soms toch ook nog maar eens samen te dansen: zij in schort, hij in zijn militairistische bewakingspak.

Dialoge is er nauwelijks en van een spannende ontwikkeling is al helemaal geen sprake. De scènes zijn vooral losse flarden die meer en minder geslaagd aan elkaar zijn gemonteerd. De kracht van de teksten van Daphne de Bruin ligt in de stijl. Die is helder, met korte zinnen en vaak rake en soms zeer grappige observaties. Dat bleek ook uit het stuk *Hofleveranciers* dat ze eerder schreef. Bovendien is De Bruin

waarschijnlijk degene die het beste haar eigen teksten kan brengen op toneel. Ze doet dat overtuigend, met flair en een losheid die al haar karakters iets vanzelfsprekends geeft: of ze nu koningin Wilhelmina is (zoals in *Hofleveranciers*) of een wat gedesilluseerde schoonmaakster, zoals nu in *Think Big*. Een

multi-talent dus, dat gekoesterd moet worden.

Growing up in Public speelt (als samenwerkingsproject met theaterwerkplaats *InDependance*) *Think Big; Minnie Mouse for President* t/m 5 februari door het hele land. Info: 030-2761220.

Daphne de Bruin 'denkt groot'

Het gevecht tegen heiligheid op toneel

Haarlems Dagblad
13 januari 2000

Daphne de Bruin: „Monica Lewinsky heeft leren praten door veel naar Jerry Springer te kijken.”
PUBLICITEITSFOTO • REYN VAN KOOLWIJK

TOONEEL • INTERVIEW

JOWI SCHMITZ

'Think Big; Minnie Mouse for president' door Independence/Growing up in Public. Tekst: Daphne de Bruin. Regie: Paul Feld. Spel: Daphne de Bruin, Marcel Faber. 14 en 15 januari Toneelschuur; aanvang 20.30 uur.

Een schoonmaakster en een nachtwaker werken in een wolkenkrabber. De schoonmaakster heeft zich zo vereenzelvigd met haar heldin Assepoester, dat ze gelooft dat de nachtwaker de prins moet zijn waar ze op wacht. Ook al is die prins een gewelddadige man die geweldfilms als het grootste goed beschouwt. Assepoester kan niet begrijpen waarom de prins haar niet komt redden, in het sprookje doet hij dat immers ook? Heel even lijkt een ontmoeting tussen de twee te leiden tot een romantisch duet, maar de werkelijkheid blijkt een stuk grimmiger dan de fictie.

Daphne de Bruin van toneelgroep Growing up in Public schreef, in co-productie met theatergroep InDependance, *Think Big; Minnie Mouse for president*. In de voorstelling speelt ze de rol van de schoonmaakster. Het stuk gaat over de invloed van het Amerikaanse denken, over oppervlakkigheid en een totaal gebrek aan individualiteit. Een vreselijk treurig uitgangspunt, maar zo extreem dat het grappig wordt. De Bruin: „Het begon ermee dat ik *Hofleveranciers* maakte, een stuk over de koninginnen van Nederland, heel knus en Hollands. Het andere uiterste leek mij Amerika, waar alles zo snel en onpersoonlijk geregeld is. Toen kwam die Monica Lewinsky affaire, als symbool van de American Dream; een lelijk eendje dat eindigt als de minnares van de machtigste man van Amerika. Die twee ideeën wilde ik met elkaar combineren. Zo'n Lewinsky, die precies weet uit te leggen hoe het zo

gekomen is, en toch geloof je er geen bal van. Alsof ze heeft leren praten door veel naar Jerry Springer shows te kijken, en niets zelf heeft bedacht.”

„Ik ben gaan schrijven met als inspiratiebron Disney, het Amerikaanse denken en de ver-amerikanisering van Nederland. Met het eindproduct ben ik naar regisseur Paul Feld gestapt. Op dat moment word ik actrice; ik vertrouw Paul volledig, en laat het schrijven los. Zo'n tekst schrijven is hetzelfde als het maken van een afbakstokbrood; de regisseur creëert het eindproduct.”

„Growing up in Public bestaat uit vier schrijvers/theatermakers. We helpen elkaar met de verschillende producties, door bij elkaar te regisseren, te acteren, of door advies te geven. Eigenlijk is onze samenwerking één groot gesprek. Onze gemeenschappelijke basis ligt in het gebruik van mythische verhalen. Verhalen die iedereen kent. Daarnaast zijn we geëngageerd. We denken na over doping in de sport, geweld, aan de hand van actuele gebeurtenissen worden er stukken gemaakt. We willen het niet hebben over de versplintering van dingen, maar over de eenheid die mensen bindt. Ik bedoel, in *Think Big* is er wel ellende, maar de bindende factor is toch het geloof in een betere wereld. Daar zit een dualiteit in; aan de ene kant kan het prettig zijn te geloven in sprookjes over een beter bestaan, aan de andere kant is het geheel opgaan in oppervlakkigheid beangstigend. De vier leden van Growing up in Public benoemen zaken die mensen aanspreken. Humor is daarbij belangrijk, humor verbindt de mensen, en het is lekker en relativerend om met zijn allen om hetzelfde te lachen. Ik ben tegen die heiligheid op het toneel, ik bedoel, ik zeg ook maar wat.”

Zwartgallig theater over onze ondergang

We leven in een doorge-
slagen kapitalistische
maatschappij, zegt thea-
termaker Daphne de
Bruin van *Growing up in
public*. Een toneelstuk
over Amerikaanse in-
vloeden en hoe dat
slecht afloopt.

Door MONIQUE HAMMINK

ARNHEM – Walt Disney is aan
de macht en Minnie Mouse pre-
sidentskandidate. De nieuwe
voorstelling van de Utrechtse
theaterfirma *Growing up in pu-
blic* in samenwerking met het
Arnhemse *InDependance* heet
*Think Big; Minnie Mouse for pre-
sident*. De zwartgallige stripthea-
tervoorstelling speelt zich af in

New York, waar de moralistische
Disney-sprookjes die altijd goed
aflopen, de Amerikaanse samen-
leving in de greep houden.

De twee hoofdpersonen, een
schoonmaakster en een nacht-
waker, zijn verslaafd aan het Dis-
ney-gevoel. 's Nachts werken ze
in een wolkenkrabber en probe-
ren ze te ontkomen aan de leeg-
heid van hun bestaan. Ze begin-
nen een desastreuze liefdesrela-
tie.

Daphne de Bruin schreef de tek-
sten en neemt een van de hoofd-
rollen voor haar rekening. „De
personages zijn karikaturen, ze
maken geen ontwikkeling door.
Ook al denken ze er zelf anders
over. Ze projecteren hun gevoe-
lens op anderen en zijn geobse-
deerd door het Assepoester-
sprookje. Ze leven hun leven als
een film, met 'mis-takes en bloop-
ers', en ze blijven steken in het
sprookjesdenken.”

*Think Big; Minnie Mouse for pre-
sident* is een kritische voorstel-
ling over de ondergang van onze
maatschappij als gevolg van
Amerikaanse invloeden. Een be-
vlogen De Bruin: „De Ameri-
kaanse cultuur heeft een grote
invloed op onze samenleving.
Wij laten de verharding van onze
maatschappij zien en het ex-
treem individualisme als gevolg
van die invloed. We leven echt in
een doorgeslagen kapitalistische
maatschappij.”

Actrice De Bruin is gefascineerd
door de VS. Zelf is ze er nog nooit
geweest. „Het is echt een land
waar je een uitgesproken beeld
van hebt”, aldus de actrice, „ik
vind het fenomeen First Lady
ook zo opmerkelijk. Vrouwen die
achter de schermen opereren en
een enorme invloed uitoefenen.
Maar nooit de totale macht in
handen hebben. Verder komt de
hele santenkraam aan clichés

over de VS voorbij. Het Vrijheids-
beeld, de wolkenkrabbers en
Minnie Mouse als handelsmerk.”

Monologen

Daphne de Bruin schreef de tek-
sten voor deze voorstelling in
eerste instantie als monologen.
Later zijn ze tot een geheel sa-
mengebracht. „Door de harde
montage en de directe teksten is
het zeer expressief”, meent ze.

„Het zijn bijna gedichten”, voegt
regisseur Paul Feld eraan toe.
„Samengebalde emoties en asso-
ciatieve gedachten die elkaar
voortdurend overlappen. Hier-
door is het een scherpe voorstel-
ling die heel dichtbij komt. Dat is
ook wat wij willen als theaterma-
kers. Het is een uitdaging om
dicht op de huid te zitten.”

Samenwerking

*Think Big; Minnie Mouse for pre-
sident* is het vierde samenwer-

kingsproject van *Growing up in
public* en *InDependance*. Eerder
verschenen *De Hofleveranciers*
van Daphne de Bruin in 1996, *De
kampioenenweek* en *Zandkoorts*
van Paul Feld in 1998. Paul Feld
regisseerde ook al deze voorstel-
lingen. „Wat ons bindt, is dat we
beide gericht zijn op nieuw Ne-
derlandstalig repertoire”, zegt
hij. „Daarmee halen we automa-
tisch de actualiteit in huis.”

*Think Big; Minnie Mouse for presi-
dent*, try-outs in de Oude Foyer van
de Schouwburg Arnhem. Première 12
november. Verder: Arnhem 13 no-
vember, en van 17 t/m 21 november.
1 december in Kunsthuis 13 in Velp, 8
december O42 Nijmegen, 9 december
Podium Gigant te Apeldoorn, 10 de-
cember het Gruitpoorttheater te Doe-
tinchem, 11 december De Fransche
School Culemborg, 14 december De
Hanzehof Zutphen, 10 en 11 januari
de Kleine Zaal Schouwburg Arnhem.

De Gelderlander
10 november 1999

Discussie sluit succesvolle productie 'Think Big; Minnie Mouse for President' af

Met 'verdisneysering' loopt 't niet zo'n vaart

Door RIJK VAN ROTTERDAM

ARNHEM - Met de 'verdisneysering' van de samenleving loopt het in Nederland zo'n vaart nog niet. Deze conclusie viel althans gisteravond te trekken uit de forumdiscussie onder auspiciën van de Theatersalon in de café-foyer van Schouwburg Arnhem. De als thema gestelde term werd niet eens gebezigd. En met wat ermee werd bedoeld, 'veramerikanisering', valt het volgens de deskundigen ook wel mee.

De discussie werd gehouden na afloop van de laatste voorstelling van 'Think Big; Minnie Mouse for President' van Daphne de Bruin (tekst) en Paul Feld (regie). Deze coproductie van InDependance en Growing Up

In Public ging tijdens het literatuurfestival De Wintertuin in november in Schouwburg Arnhem in première en leverde een succesvolle tournee langs Nederlandse theaters op.

De voorstelling gaat uit van de Monica Lewinski-affaire, speelt zich af in een New Yorkse wolkenkrabber en geeft aan de hand van een bij voorbaat tot mislukken gedoemde romance tussen een nachtwaker en een schoonmaakster een cynische analyse van de hedendaagse samenleving.

Die analyse houdt volgens de theatermakers De Bruin en Faber en acteur Marcel Faber 'verdisneysering' in. De overige forumleden, de aan de Universiteit Maastricht verbonden filosoof Rein de Wilde, hoofddocent Amerikaanse geschiedenis aan de Universiteit Nijme-

gen Hardy Beekelaar en cabaretier/schrijver Marcel Verreck hadden daar zo hun kanttekeningen bij.

De Wilde: „Als je van de ene cultuur naar een andere kijkt, zie je altijd cliché's. In een voorstelling als deze mag dat wel, maar in het algemeen bestaat het risico dat je er niet verder mee komt. Als wij naar een praatshow van Jerry Springer op tv kijken, wil dat nog niet zeggen dat we alles over Amerika komen te weten. Dat zou hetzelfde zijn als Amerikanen die Willibrord Fréquin zien en dan zeggen dat zo de Nederlanders zijn.”

Verreck: „Je kunt het vergelijken met iemand die door een denkbos loopt en zegt dat het wel shampoo lijkt.”

Beekelaar: „De Amerikaanse invloed in Europa gaat net zo

ver als wij willen en geen stap verder. De Amerikanen weten bijvoorbeeld heel goed, dat wij op zaken als seks en drugs een heel andere kijk hebben dan zij. Bovendien hebben Amerikanen weer hun clichébeelden van Europeanen. Het is soms krankzinnig met hoeveel égard je in Amerikaanse kringen wordt ontvangen, alleen omdat je een Europeaan bent. Ze denken dat wij allemaal Rembrandtjes of Van Goghjes zijn.”

De Wilde: „Wat ze in de Verenigde Staten een eeuw eerder hadden dan wij zijn open bibliotheken. Ze hebben er ook gekozen burgemeesters. Van dat soort Amerikaanse invloed zou ik hier graag wat meer willen hebben.”

Feld benadrukte, dat de voorstelling niet HET beeld van de

Amerikaanse samenleving wil geven, maar een persoonlijke visie van de makers.

De Bruin: „Ik heb het stuk niet geschreven als een aanklacht. Ik ben zelfs nog nooit in Amerika geweest. Wat mij juist daarom zo fascineert is dat je er door films en televisie toch een heel gedetailleerd beeld ervan hebt gevormd. In dat beeld zit een interessante dualiteit. Aan de ene kant is er een veilig soort romantiek, aan de andere kant een beangstigende oppervlakkigheid als het gaat om het uiten van gevoelens. Dat is overigens niet iets typisch Amerikaans. Het gaat voor de hele Westerse samenleving op. Ik heb het stuk in New York gesitueerd om te zien hoe je met een beeld kunt omgaan van een land dat je helemaal niet kent.”

Regisseur Paul Feld over striptheatervoorstelling: 'Werkelijkheid is leuk om theater mee te maken'

Monica Lewinsky alias Minnie Mouse

Door RIJK VAN ROTTERDAM

ARNHEM - Je hoeft er nauwelijks hoogtevrees voor te hebben om een lichte duizeling te voelen als je over de nog lege speelvloer in het decor kijkt van 'Think Big: Minnie Mouse for President'. Maar de werkelijkheid is volgens regisseur Paul Feld nog duizelingwekkender.

Vanaf een wolkenkrabber kijk je in de diepte naar een drukke verkeersader. Je moet er niet aan denken dat je in werkelijkheid zo op een torenhoge rand zou staan zonder balustrade of enig ander houvast. De realiteit is altijd erger dan een reproductie ervan. Theatremaker Paul Feld speelt graag met die gedachte, ook als het gaat over illusies van mensen en hun werkelijke leven.

Dat Monica Lewinsky in interviews nog steeds over haar verliefdheid op Bill Clinton praat. Dat het echtpaar Clinton het doet voorkomen alsof hun huwelijk nergens onder heeft geleden. Feld kan zich erom verneukelen. "De werkelijkheid is leuk om theater over te maken. Al verzin je het nog zo gek, de werkelijkheid is altijd absurder. Een theatermaker moet dan ook in het groot denken. Amerikaans, met een knipoog vanaf een wolkenkrabber. Het is toch ongelooflijk dat de Clintons, twee mensen die aan het hoofd staan van de machtigste natie ter wereld, hun positie handhaven door het in stand houden van een droom!"

In 'Think Big: Minnie Mouse for President' gaat het over de omgekeerde wereld. Over mensen die geloven dat het werkelijke leven is zoals je het in films en televisiesoaps ziet. Mensen die zich letterlijk mislukt voelen omdat hun leven niet zo is als dat van hun idolen, hun sterren. De personages zijn een nachtwa-

ker en een schoonmaakster in een gigantisch kantorenbouw. Met hun leven gaat het bergafwaarts, maar beiden geloven ze dat het ooit goed komt. Het zal zelfs die nacht allemaal nog goed komen. Voor de schoonmaakster zal de eerste man die ze die nacht tegenkomt de prins van haar dromen zijn. Het is de nachtwerker. Ze dansen een euforisch klassiek duet op muziek van Prokofjev, maar leven nochtans volledig langs elkaar heen, op filmische muziekarrangementen van Frans van Deursen.

Betty Boop

De titel 'Think Big: Minnie Mouse for president' waart al twee jaar rond in theaterland. Hij komt van Daphne de Bruin, die enkele jaren geleden de succesvolle lunchvoorstelling 'Betty Boop' schreef. Ze speelde zelf in theater Bellevue te Amsterdam het stripfiguurtje in confrontatie met de tekenaar die haar bedacht. 'Think Big' kan in het verlengde hiervan worden gezien.

De nieuwe voorstelling is de vierde coproductie van de Utrechtse theaterfirma Growing Up in Public en het Arnhemse theaterproductiehuis InDependance, geregisseerd door Feld, met De Bruin in een hoofdrol en een decorontwerp van Catharina Scholten. De eerste was 'De Hofleveranciers' van De Bruin over drie generaties koninginnen, de tweede 'De Kampioenenvweek' van Feld over de

• Paul Feld (rechts) regisseert Daphne de Bruin en Marcel Faber in het duizelingwekkende decor van 'Think Big: Minnie Mouse for President', de nieuwe productie van Growing Up In Public en InDependance. (Foto Marianne Stevens)

teloorgang van een in handen van de farmaceutische industrie gevallen atlete en de derde 'Zandkoorts', ook van Feld met toerisme als thema.

Feld: "Als vervolg op 'De Hofle-

veranciers' wilde Daphne een voorstelling maken over drie Amerikaanse presidentsvrouwen: Jacky Kennedy, Betty Ford en Nancy Reagan. Maar toen kwam de Lewinsky-affaire, wat

Daphne op het idee bracht iets met het Disney-gevoel te maken. Toen is die titel met Minnie Mouse al gekomen. In 'Betty Boop' was het een stripfiguur die het slachtoffer werd van een

bepaalde manier van denken van haar creator. In de interpretatie van Daphne is Monica Lewinsky gedreven door het Disney-sprookje 'Cinderella'. Het is een satire op het onderbewuste

van Amerikaanse vrouwen, dat je ook als gewoon schoonmaaksterje een verhouding kunt krijgen met de hoogste man van het land."

Cartoonoortjes

'Think Big: Minnie Mouse for President' wordt, analoog aan de titel, gekenschetst als een striptheatervoorstelling. De spelers lopen inderdaad met cartoonoortjes op en met dertien korte scènes is de voorstelling als uit plaatjes opgebouwd. De eigenlijk gedachte is evenwel dat door de zaak Clinton-Lewinsky een 'plat' denken is ontstaan. Feld: "Het is een soort sjabloon denken. Het gaat helemaal niet meer over wat die mensen precies voelen. Het is een soort stripverhaal. De stelling van Daphne is dat het Amerikaanse denken niet meer los is te zien van het Disney-denken en dat van 'feel good stories'. De personages in het stuk zijn verslaafd aan goede aflopen en aan Disney-films. De grootste kritiek die ze op zichzelf hebben is dat ze niet in staat zijn de 'bloepers' hun eigen leven te halen. Hun eigen leven is eigenlijk een heel slechte B-film. Dat is een tragisch gevoel."

De Amerikaanse setting van het geheel geldt voor Feld als een metafoor voor het moderne Nederlandse denken. "Het is flauw om het als iets typisch Amerikaans te bestempelen. Het heeft ook alles met 'Paars' denken te maken. Daar zou je toch ook hoogtevrees van krijgen?"

Toneelproductie Growing Up In Public/InDependance: 'Think Big: Minnie Mouse for President'. Te zien: 9 t/m 13, 17 t/m 21/11 en 10 en 11/1 Schouwburg ARNHEM, 1/12 Kunsthuis 13 VELP, 8/12 042 NIJMEGEN, 9/12 Podium Gigant APELDOORN, 10/12 Gruitpoorttheater DOETINCHEM, 14/12 De Hanzehof ZUTPHEN, 18/12 Theater Bouwkunde DEVENTER.